

utvivlsomt Meningen, at man var bange for, at Ministeriet skulde blande sig i Laanefager.

Schjøtz: Jeg er lidt forundret over den ærede Ministers Holdning lige overfor det sidste Spørgsmaal om Brandkasserne, thi det er ganske vist, at en Klage over et saadant Forhold fra Laanebestyrelsernes Side, som jeg har omtalt, vilde være den naturlige Anledning for Ministeriet til at sætte sig i Bevægelse og meddele Laanebestyrelserne, at de ikke skulle afvise Laanebegjæringer for Pant, hvis Bygninger ikke ere asikrerede i Landbygningernes Brandforsikring, men jeg kan ikke indse, at en Forhandling med Folkethinget ikke kan være en ligesaa god Anledning til at sende et Circulære til Laanebestyrelserne, hvori man efter Anledning af denne Forhandling gjør opmærksom paa, at den Brandkasse, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgfreds (Bust) omtalte, hører til dem, i hvilke Eiendomme, hvis Bygninger ere Pant for Umyndiges Midler, kan være. Jeg kan ikke se, at en Forhandling med Folkethinget ikke kunde være en ligesaa god og vægtig Anledning til at udsende et saadant Circulære som en Klage, men der er jo ikke Noget i Veien for at lave en Klage, der foreligger saa mange Tilfælde af den Art, saa hvis Ministeren absolut vil hænge sig i denne Formalitet, skal han nok faae en Klage og en meget vægtig Klage understrevet af talrige Laansøgere.

Sage: Jeg ønsker at gjøre den Hensigt til den ærede Minister, at han tillader Overformynderiet at udbyde Summer til Laans med længere Varjel, end det nu ster. En af de Ulemper, som ramme Laansøgerne er den, at de miste en Rente, eller faae et betydeligt Rentetab ved Laan, som kun kan siges op med $\frac{1}{2}$ eller et helt Mars Varjel, medens de ere pligtige til at tage Overformynderiets Midler til Juni Termin. Ganske vist beholder Overformynderiet Pengene, til de kan faae Obligationen i Orden, og de ere gaaede saa vidt i Liberalitet, at de sætte Pengene paa høiere Rente, end man kan faae i Nationalbanken paa Folio, men alligevel foraarjages der Laantagerne et Tab af $1\frac{1}{2}$ pCt. pro anno eller $\frac{3}{4}$ for $\frac{1}{2}$ Aar, og det er dog en betydelig Gene, som kunde undgaa, naar Overformynderiet fik Lov til at udbyde Midlerne med længere Varjel end nu. Jeg tror ogsaa, at det vilde være i Overformynderiets egen Interessé. Man vil ikke kunne sige, at det Rentetab, den Laansøgende lider, vilde saa Overformynderiet komme til at lide; paa ingen Maade. Overformynderiet

rifikerer, med de store Pengemasser, det nu ligger inde med, at komme til at lide et Rentetab i mange Aar, forsaavidt de ikke faae dem anbragt, og kan dette bidrage til, at de faae dem anbragt, vil de kunne undgaa længere Tids Rentetab, selv om de kunne paadrage sig en kortere Tids Rentetab. Jeg ser ikke, hvad der er i Veien for, at Overformynderiet udbød $\frac{1}{3}$ til den nærmeste Termin, $\frac{1}{3}$ til den næste og $\frac{1}{3}$ atter til den næste, eller hvorledes man ellers kunde mene var det Rigtigste, men at den gamle Praxis, at alle de disponible Midler bliver udlaaet til den nærmeste Termin, blev forladt. — Det næste Punkt, jeg vil berøre, er en blot Redaktionsændring. Det forekommer mig, at det er et uheldigt Udtryk i Endringsforlaget, naar der staar Renten af fremtidige Ublaan. Naar nu Loven bliver vedtaget i Marts Maaned eller denne Maaned, hvor-naar er saa fremtidige Ublaan? Og det vil ogsaa være vanskeligt at afgjøre, hvad der ligger forud og bagud. Jeg tror, at det vil være rigtigt at holde sig til Finantsaaret ligesom Hovedforlaget, der bestemmer at 1 pCt. Afgiften skal falde bort efter den 1ste April for de nye Laan i Finantsaaret, ligesom Renten heller ikke bliver at forudbetale for Laan efter 1ste April. Endringsforlagets Udtryk forekommer mig nemt at kunne give Anledning til Misforstaelse.

Lutein: Jeg har med Fornøielse hørt den Maade, hvorpaa den ærede Justitsminister har taget imod dette Endringsforslag under Nr. 2, og det giver mig Haab om, at han ogsaa vil have sin Opmærksomhed henvendt paa sine Undergivne i andre lignende Forhold. Det er ikke noget sjældent Forhold, tror jeg, at Politimestre og den Slags Embedsmænd udelukkende holde sig til Høreblade med Hensyn til deres Bekjendtgjørelser og Meddelelser. Jeg kan anføre som et aldeles bestemt Exempel, at Politimesteren i Frederikshavn, Tvede, er uvillig til at lade nogen som helst Bekjendtgjørelse fra sit Kontor indrykke i det i hans Jurisdiktion meget udbredte Venstreblad. Og ikke alene det, men han har tilmed forbudt sine Kontorfolk, der have Frihed til at give en hel Del Meddelelser i Egnens Høreblade, lignende Frihed overfor Venstreblade. Jeg haaber, at naar den ærede Justitsminister i dette Forhold stiller sig saaledes, som han har gjort, saa vil han ogsaa drage Omsorg for, at Politimestrene rundt omkring i Landet sørge for, at hvad de have at bekjendtgjøre, bliver bekjendtgjort for Jurisdiktionens Beboere i sin Helhed og ikke alene for dem, der høre